

Oponentský posudek na magisterskou práci Daniela Klánského

Diplomant Daniel Klánský si zvolil jako téma své magisterské práce:

V. Kašík – Krakatit, opera a příprava inscenace v Národním divadle

Klade si za cíl prozkoumat operu V. Kašíka, která je inspirována jak filmovým zpracováním Otakara Vávry, tak vlastní Čapkovou předlohou. Přidává vlastní zkušenosti z participace na inscenaci opery ND z roku 2017 a polemizuje nad všemi třemi zpracováními.

Vlastní práce je členěna do čtyř základních statí.

1. Úvod
2. Podrobný popis života, osobnosti a díla Václava Kašíka
3. Rozbor vlastní opery, předlohy a filmu
4. Závěr

Části o skladatelovi a díle obsahují ještě další podtémata.

Daniel Klánský nás nejprve seznamuje s osobností Václava Kašíka. Biografický popis je velmi podrobný, vypovídá o pečlivé přípravě a prostudování velkého množství literatury. Autora líčí jako umělce širokého zaměření a rozhledu. Soudě dle uvedených faktů, výčet aktivit V. Kašíka je až neskutečně bohatý a dnešnímu umělci přijde doslova nemožné, že mohl toto všechno obsáhnout. Faktografický výčet je skutečně podrobný, svědčí o velké pečlivosti diplomanta.

V části o vlastním díle se nejprve zaměřuje na srovnání a paralelu všech tří zdrojů, tedy Čapek – Vávra – Kašík. Uvádí, že jak opera, tak film, z kterého převážně autor vycházel, se ve spoustě aspektů od původní Čapkovy předlohy v lecčems odklání. Je zde výčet rozdílů i popis a charakteristika jednotlivých osob. Diplomant často a velmi citlivě přidává i pohled a názor svůj, což je cenné a žádoucí.

Rozbor i formální a hudební stránka operního díla jsou zpracovány velmi podrobně, až důsledně chronologicky, s důrazem na hudební výrazivo, obsazení jednotlivých klíčových nástrojů a zajímavosti v instrumentaci. Trochu mi zde však chybí vlastní pohled pěvecký, ve smyslu charakteristiky zpěvních partů, výčet a popis obtížností, či stylového a vokálního výraziva v linkách hlavních rolí a především alespoň zmínka o interpretačním rozboru role, kterou diplomant na jevišti ztvárnil.

Nicméně práce je to velmi kvalitní, pečlivě a podrobně zpracovaná, s jasným důrazem na vlastní pohled a názor na problematiku zpracovávané látky.

Drobné pravopisné chyby a překlepy se dají prominout, co však spatřuji jako nedostatek a prohřešek, je komolení jmen skladatelů, dirigentů, inscenátorů, děl a institucí (např. „Modest Petrovič Prokofjev, Teatro de la Monai, Nino Sanscigno, Opera Othelo, atd...“). Na přepis těchto vlastních jmen by měl diplomant zaměřit důkladnější pozornost. To však nijak výrazně nesnižuje kvalitu a užitečnost této práce.

Navrhují hodnocení „A“.

V Praze, dne 31.8.2020

MgA. Martin Bárta